

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13593

гр. София, 07.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
закрито заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **4124** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. Т. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], Столична община, [улица], подадена чрез адв. И. Й. - Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-2300507 от 13.03.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение по чл. 173, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата е обективирано и искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. В искането се твърди, че изпълнението на мярката причинява на жалбоподателя значителни и трудно поправими вреди свързани както с трудовите задължения, така и в личен и семеен план. Според жалбоподателя не е налице обществена опасност, като мярката е несъразмерна спрямо формалното нарушение и социалните последици.

Ответникът - младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., не е изразил становище по искането.

Административен съд - София-град, III отделение, 17 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

От данните по административната преписка се установява, че на 13.03.2026 г. около 16.40 часа е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение по чл. 140,

ал. 1 ЗДвП – управление на МПС със служебно прекратена регистрация поради липса на сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Безспорно се установява още, че на същата дата – 13.03.2026 г., в 17:08 ч. е сключена и заплатена застраховка „Гражданска отговорност“, видно от представената полица.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Т.е. преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Както последователно приема актуалната практика на Върховния административен съд – вж. напр. Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение № 1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. – при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на обществения интерес и сигурността в движението.

В конкретния случай нарушението – липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ – е отстранено незабавно в деня на проверката, като са налице данни за сключена и действаща застраховка. При тези обстоятелства предварителното изпълнение на мярката не постига преустановителна цел, тъй като противоправното състояние е вече преодоляно.

В този смисъл са и изводите на ВАС, че когато към момента на издаване на заповедта или непосредствено след това са настъпили факти, от които следва, че защитимата от закона цел е реализирана, предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.

Искането е мотивирано с твърдения за значителни и трудно поправими вреди свързани както с трудовите задължения, така и в личен и семеен план. Макар затрудненията в личен и социален план по принцип да са обичайна последица от прилагането на подобна мярка, в съвкупност с вече отстраненото нарушение и липсата на продължаваща опасност за обществения интерес, тези обстоятелства придобиват различна тежест при баланса по чл. 166, ал. 2 АПК.

При така установеното съдът намира, че в конкретния случай са налице нови обстоятелства – незабавното сключване на валидна застраховка – които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 АПК, вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 17-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ-2300507 от 13.03.2026 г., издадена от младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ в Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по спора.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: